

РЕШЕНИЕ

№ 3111

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2094** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 6278 от 21.02.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1007972 от 10.02.2020 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В., чрез адв. Р. К., срещу решение от 27.11.2019 г. по НАХД № 3934/2019 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 411215 - F438012 от 22.02.2019 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП - С., с което на основание чл.8, ал.3 от Наредба № Н – 8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица (отм.) (Наредба № Н-8/29.12.2005 г.) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 8, ал.3 от Наредбата.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска да се отмени обжалваното решение. Твърди се, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения и в пълно противоречие с материалните правни норми на действащото

законодателство. Навеждат се доводи, че твърдяното в АУАН и в НП нарушение не е извършено. Също така се твърди, че е не е следвало да бъде издаван АУАН тъй като са изтекли давностните срокове за съставянето му. Счита, че случая е маловажен. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени изцяло НП. Касаторът – редовно призван, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът – ТД на НАП С., редовно призван, представлява се от юрк. К., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено следното от фактическа страна: На 05.11.2018 г. в ТД на НАП, офис „М.“, във връзка с подадена молба от [фирма], ЕИК[ЕИК] с вх.№ 1553 – 06 – 2289 от 01.11.2018 г. и извършена проверка в информационния масив на НАП се установило, че дружеството е подало по електронен път декларация образец № 1 в срока по чл.3, ал.1, т.1, от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.(отм.), като за месец декември 2017 г. била отхвърлена поради констатирани нередовности. На дружеството било предоставен 7 дневен срок за тяхното отстраняване и повторно изпращане на коректна декларация. В конкретния случай, коригираща декларация за м. декември 2017 г. е следвало да бъде подадена до 25.01.2018 г., като такава била подадена едва на 01.11.2018 г. видно от молба с вх.№ 1553 – 06 – 2289 от 01.11.2018 г. Било констатирано закъснение от 285 дни.

Декларация образец №1 се подава съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.(отм.) за всеки календарен месец до 25 - то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, т.е. до 25.01.2018 г.

За констатираните нарушения св. Д. е съставила АУАН № F438012 от 05.11.2018 г., въз основа на който е издадено и атакуваното НП.

Фактическата обстановка съдът установил след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че НП е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност и правомощия, в предвидената от закона писмена форма и съдържание. Изложил е доводи за недопуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на НП, поради което го е потвърдил.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити:

посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, девети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Правилно СРС е потвърдил наказателното постановление.

Наказателното постановление е правилно от процесуално - правна страна. Спазени са изискуемата форма и реда за издаването му. Безспорно е установено извършване на нарушение на чл.3, ал.3, т.1,б.“а“ от Наредба Н-8/29.12.2005 г.(отм), съгласно която декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на НАП от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения – за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок – до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. В настоящия случай е установено, че декларация образец № 1 за месец декември 2017 г. е подадена на 01.11.2018 г., като е констатирано закъснение от 285 дни.

Предвид изложеното районният съд правилно е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Липсват обстоятелства, от които може да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което дружеството е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

С оглед посоченото решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.11.2019 г. по НАХД № 3934/2019 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.